

Allan Kardec, Frans pionier aangaande spiritisme 1805 - 1869

Ook ik was vrij sceptisch om deze boekenreeks te beginnen lezen, door te veel en te dikwijls gepleegd misbruik is een algemene terughoudendheid voor dit onderwerp gegroeid. Na enige leeswerk bleek de ernst en gedegenheid waarin zijn onderzoek werd gevoerd en wordt de lezer geraakt door de eenvoudige taal en indringende waarheid die in alle fragmenten te voorschijn komt, in de conclusies van de schrijver en in door mediums overgenomen berichten. Velen zullen hierin antwoorden vinden die de huidige religies onbeantwoord laten.

Gedurende vijftien jaar deed deze man zijn uiterste best voor het objectieve onderzoek van de verschillende manifestaties die werden gedaan door verschillende mediums in omstandigheden die rigoureuus werden gecontroleerd en kritisch geanalyseerd.

Zich baserend op het wetenschappelijk principe dat zegt dat er geen effect is zonder oorzaak, ging hij de feiten observeren en analyseren met een vrije geest en organiseerde hij nuchter de informatie en lessen verkregen door verschillende mediums.

Kardec heeft zijn *spiritistische leer* beschreven in *Het Boek der Geesten* (1857), *Het Boek der Mediums* (1861), *Het Evangelie volgens het Spiritisme* (1863), *Hemel en Hel* (1865), en *Genesis volgens het Spiritisme* (1868). Volgens Kardec is het *spiritisme* een 'wetenschap' betreffende de natuur, de oorsprong en de bestemming van de geesten, alsmede hun relaties met de lichamelijke wereld. Het spiritisme zou nog brengen wat *Jesus* heeft gezegd met betrekking tot de beloofde *Vertrouster*: de kennis der zaken, zodat de mens weet waar hij vandaan komt, waarheen hij gaat en waarom hij op Aarde is; de spiritistische leer maakt dat we ons aangetrokken voelen tot de ware principes van Gods wet en brengt ons troost door middel van geloof en hoop. (bron: Wikipedia)

Volgende boeken kunnen vrij en integraal worden gedownload op volgende adressen:

geesten : <http://www.spirite.be/livres/nl/allankardec-gessten.pdf>
evangelie : <http://www.spirite.be/livres/nl/allankardec-evangelie.pdf>
genesis : <http://www.spirite.be/livres/nl/allankardec-genesis.pdf>
hemel : <http://www.spirite.be/livres/nl/allankardec-hemel.pdf>
mediums : <http://www.spirite.be/livres/nl/allankardec-mediums.pdf>

Als voorsmaakje kan je hier al met enkele fragmenten kennis maken;

Uit: Evangelie

Van: Socrates tegen zijn rechters op het proces dat hem veroordeelde tot de gifbeker.
"Of het een of het ander is waar: de dood is een algehele vernietiging of hij is de overgang van de ziel naar een ander oord. Indien alles moet worden uitgeblust dan zal de dood gelijk zijn aan een van die zeldzame nachten die wij zonder dromen of zonder zelfbewustzijn doorbrengen. Maar indien de dood alleen een verandering van verblijfplaats is, de overgang naar een plaats waar de doden zich moeten verenigen, wat een geluk zal het dan zijn de degenen die men gekend heeft daar te zullen ontmoeten. Mijn grootste genoegen zou zijn de bewoners van dat oord van dichtbij te bekijken en daar net als hier onderscheid te maken tussen hen die wijs zijn en hen die het menen te zijn maar het niet zijn. Maar het is tijd om elkaar te verlaten, ik om te sterven en u om te leven."

Over: Tussenstadium

Daarbij moet men ook niet uit het oog verliezen dat in de staat van omzwerving, dat wil zeggen gedurende de periode tussen twee aardse levens, de toestand van de Geest evenredig is aan de aard van de wereld waaraan hij door de staat van zijn ontwikkeling verbonden is. Hij is gedurende die omdoling min of meer gelukkig, vrij en verlicht naar mate hij meer of minder van het stoffelijke onthecht is.

Over: Doel van de Godsdienst

Het doel van de godsdienst is de mens tot God te voeren; en de mens komt slechts tot God door volmaakt te worden. Elke godsdienst dus die de mens niet beter maakt, bereikt dit doel niet; en die godsdienst op grond van welke men kwaad doet en meent zich te kunnen verdedigen, is of vals, of in zijn beginselen vervalst voorgesteld. Dit is de uitwerking van alle godsdiensten waarin de uiterlijke vormen het wezen van de zaak vervangen hebben. Het geloof aan de kracht van uiterlijke tekens is van geen waarde, als deze niet van moord, echtbreuk, roof, laster, en zijn naasten in wat het ook zij te benadelen, terug houdt. Dit geloof vormt bijgelovigen, huichelaars of dwepers, maar geen brave mensen. Het is dus niet voldoende zich uiterlijk rein voor te doen, maar men moet bovenal rein van hart zijn.

Over: Gebeden in alle Godsdiensten

Het Spiritisme erkent de gebeden van alle godsdiensten voor goed als zij met het hart en niet met de lippen uitgesproken worden; het dringt geen een gebed op; het keurt er geen af; God is volgens het Spiritisme te groot om de stem die tot hem roept of zij die zijne lof verkondigt, op welke wijze dit ook geschiede, terug te stoten. Hij die de gebeden welke niet in zijn gebedenboek staan verwenst, bewijst daardoor dat hij Gods grootheid miskent. Te geloven dat God aan een formulier hecht, is Hem de nietigheid van de mensen en diens gebreken toeschrijven.

Uit: Geesten

Over: Duivelen.

"Indien er duivelen waren zouden zij Gods schepping zijn, en zou God rechtvaardig en goed zijn, als hij wezens geschapen had, die eeuwig tot het kwaad en tot het ongeluk gedoemd zijn? Indien er duivelen zijn, dan houden deze verblijf op uw mindere en andere soortgelijke werelden, het zijn die huichelaars, die van een goede en rechtvaardige, een boze en wraakzuchtige God maken, en die geloven Hem, door de gruwelen die zij in Zijn naam bedrijven, welgevallig te zijn."

Over: Materialistische hoogmoed

Waarom zijn de ontleed- en natuurkundigen en in het algemeen zij, die de natuurwetenschappen bestuderen, zo dikwerf tot materialisme geneigd?

"De natuurkundige schrijft alles toe aan hetgeen hij ziet. Menselijke hoogmoed, die gelooft alles te kennen, en die niet kan aannemen dat er iets kan bestaan dat hun begripsvermogen te boven gaat, hun kennis zelf voedt hun eigenwaan, zij verbeelden zich dat de natuur voor hen niets verborgens kan hebben."

Over: Uiterlijke van de vroomheid

- Is het te laken, deel te nemen aan een godsdienstoefening, aan welke men niet uit de grond van zijn hart gelooft, als men dit uit vrees voor het oordeel van de mensen doet, en om voor andersdenkenden geen voorwerp van ergernis te zijn?

"Het is de bedoeling waar het in deze evenals in vele andere dingen op aan komt. Hij die daarmee alleen bedoelt het geloof van anderen te eerbiedigen doet geen kwaad; hij doet beter dan zij, die ze bespottelijk zouden trachten te maken, want dezen doen daardoor aan de liefde te kort; maar hij, die de godsdienstoefeningen alleen tot bevordering van eigenbelang of uit eerezucht bijwoont, is verachtelijk zowel in Gods oog als in dat van de mensen. Degenen, die alleen om de goedkeuring van de mensen te verwerven het uiterlijk aannemen alsof zij zich voor God vernederen, kunnen aan God niet welgevallig zijn."

Over: Heilige oorlog

Wat moeten wij over de zogenaamde heilige oorlogen denken? Het gevoel, dat de dweepzieke volken er toe brengt teneinde God welgevallig te zijn, zoveel mogelijk degenen die hun geloof niet delen te vermoorden, moet dunkt ons uit dezelfde bron die hen in vroegere tijden tot mensenoffers deden overgaan, voortkomen?

"Zij worden daartoe door de boze Geesten aangedreven, door hun medemensen te beoorlogen handelen zij tegen Gods wil, die gezegd heeft dat men zijn broeders als zichzelf moet liefhebben. Daar alle godsdiensten, of beter gezegd, alle volken, dezelfde God onder dezelfde of onder een andere naam aanbidden, waarom dan een verdelgingsoorlog tegen hen te voeren, omdat hun godsdienst anders is of de hoogte van die van de beschaafde volken nog niet bereikt heeft? De volken zijn te verschonen, als zij niet aan het woord van hem, die door Gods Geest bezielde en door Hem gezonden was, geloofd hebben, vooral als zij hem niet gezien hebben en geen getuigen van zijn handelingen zijn geweest; en hoe zou gij kunnen verlangen dat zij aan die woorden van vrede zullen geloven, als gij hen dit met het zwaard in de vuist komt brengen? Zij moeten verlicht worden, en wij moeten trachten hen zijn leer door overtuiging en door zachtheid en niet door geweld en bloed te doen kennen. De meesten onder u geloven niet aan de gemeenschap, die wij met sommige stervelingen hebben, waarom zou gij verlangen dat vreemden u op uw woord zullen geloven, als gij door uw handelingen, de leer verloochent die gij verkondigt?"

Over: Ware Godsdienst herkennen

- Alle godsdiensten matigen zich aan, de enige uitdrukking van de waarheid te zijn; aan welke tekenen kunnen wij dan die Godsdienst herkennen, die het recht heeft zich als zodanig voor te stellen?

"Dit zal die godsdienst zijn, die de meeste brave mensen en de minste huichelaars vormt; dat wil zeggen, die de wet van de liefde in haar grootste reinheid en ruimste zin toepast. Aan dit teken zult gij herkennen dat een leer goed is, want elke leer, die het zaaien van onenigheid en het stellen van afscheidingen tussen Gods kinderen onderling ten gevolge heeft, kan niet anders dan vals en verderfelijk zijn."

Over: Droefheid door rouw

- Hoe worden de Geesten, die het voorwerp van onze droefheid zijn, door de radeloze droefheid van de achterblijvende aangedaan?

"De Geest is gevoelig voor ons aandenken en voor het leedwezen van hen, die hem lief gehad hebben, maar een eindeloze en onverstandige droefheid doet hem verdrietig aan, omdat hij in die overdreven droefheid gebrek aan geloof in de toekomst en aan vertrouwen op God, en dientengevolge een beletsel tot vooruitgang en wellicht tot wederzien, ziet."

Over: Vrees voor de dood

- De vrees voor de dood is voor velen een bron van grote ongerustheid, van waar die vrees, daar zij de toekomst in 't verschiet hebben?

"Zij zijn ten onrechte bevreesd; maar wat zal ik u zeggen! Men tracht hen in hun jeugd diets te maken dat er een hel en een hemel is, maar dat het waarschijnlijker is dat zij naar de hel zullen gaan, omdat men hen vertelt dat wat in de natuur is een doodzonde voor de ziel is; als zij dan volwassen zijn en een weinig gezond verstand bezitten, kunnen zij dit niet meer geloven, en worden dan godloochenaars of materialisten; op die wijze brengt men hen er toe te geloven dat er na dit leven, niets meer is. De anderen, die in het geloof van hunne kindsheid volhard hebben, verkeren in angst voor dat eeuwige vuur, dat hen branden moet zonder hen te verteren. De dood boezemt de rechtvaardige geen vrees in, omdat hij door het *geloof* de zekerheid van de toekomst heeft; de *hoop* doet hem een beter leven afwachten, en de *liefde*, van wie de wet hij opvolgt, schenkt hem de zekerheid dat hij in de andere wereld, die hij gaat binnentreden, niemand zal ontmoeten, wiens aanblik hij te duchten zal hebben."

Uit: Genesis

Over: Religies en wat ze van God maken

God, de spil van elk godsdienstig geloof, het doel van elke eredienst zijnde, zo komt het karakter van elke godsdienst met het denkbeeld dat zij van God geeft, overeen. De godsdiensten, die er een wraakgierige en wrede God van maken geloven hem door daden van wreedheid, brandstapels en martelingen te eren. Zij, die er een partijdig naijverig God van maken, zijn onverdraagzaam, meer of minder kleingeestig in de vormen, naar gelang zij geloven dat hij meer of minder met menselijke zwak- en kleingeestigheden behept is.

Over: Onheilen

Maar de onheilen, die het menigvuldigst voorkomen, zijn die, welke de mens zichzelf door zijn ondeugden op de hals haalt, die, welke door zijn hoogmoed, haat, eer- en hebzucht en voor het misbruik dat hij van alles maakt, ontstaan: hieruit komen de oorlogen, met al de onheilen die er de nasleep van zijn, de onenigheden, onrechtvaardigheden, de verdrukking der zwakken door de sterkeren, en eindelijk de meeste ziekten, voort. God heeft wetten vastgesteld vol wijsheid, die niets dan 's mensen geluk ten doel hebben; de mens bezit in zichzelf al wat nodig is, om die wetten te kunnen nakomen; de weg wordt hem door zijn geweten afgebakend; de goddelijke wet is in zijn hart gegrift; en God herinnert er hem telkens weer aan: door Zijn messiassen en profeten, door alle geïncarneerde Geesten, die de opdracht ontvangen hebben hem te verlichten, zedelijk te verbeteren, te veredelen; en in de laatste tijd door een menigte ongeïncarneerde Geesten, die zich overal manifesteren. Indien de mens zich stipt aan de Goddelijke wetten hield, zou het niet twijfelachtig wezen, dat hij de hevigste kwalen zou ontgaan, en op aarde gelukkig leven zou. Dat hij dit niet doet, is uit kracht van zijn vrijen wil, en hij draagt daarvan de gevolgen.

Over: Krachten en natuurwetten

Op andere werelden doen zij zich onder een andere gestalte voor, dragen zij een ander op deze aarde onbekend karakter, en in de oneindige ruimte van het heelal hebben er zich een oneindig aantal krachten ontwikkeld, op een voor ons zo onbegrijpelijk grote schaal, dat wij evenmin bij machte zijn die te schatten, als de crustaceën op de bodem van de oceaan instaat zijn om al de verschijnselen die op aarde plaats vinden te kunnen bevatten. Wij beschouwen alles in verband met hetgeen ons bekend is, en wat wij niet door onze zintuigen kunnen waarnemen, begrijpen wij evenmin als de blindgeborene de uitwerking van het licht en het nut der ogen. Het is dus mogelijk, dat in een andere middenstof de kosmische ether andere eigenschappen bezit, andere verbindingen aangaat, waarvan wij niet het minste begrip hebben, en uitwerkselen, geschikt voor andere behoeften, die wij niet kennen, teweegbrengt, of tot nieuwe gewaarwordingen of wijze van gewaar te worden aanleiding geeft.

Over: Ons lichaam

Het lichaam is dus niets dan een omkleedsel, bestemd om een Geest in zich op te nemen: het komt er dus weinig op aan welk zijn oorsprong is, en uit welke materialen het gebouwd is. Het menselijke lichaam moge al dan niet een afzonderlijke schepping zijn, het is desniettemin uit dezelfde grondstoffen als dat der dieren samengesteld; het wordt door hetzelfde levensbeginsel beziel, anders gezegd door hetzelfde vuur verwarmd, zoals het ook door hetzelfde licht verlicht wordt, het is aan dezelfde wisselingen en aan dezelfde behoeften onderworpen: dit is een punt waaromtrent men het eens is. Als men dus alleen de stof, en de Geest niet in aanmerking neemt, bestaat er bij den mens niets dat hem van het dier onderscheidt; maar alles verandert van aanzien, als men een verschil tussen de woning en de bewoner maakt. Een man van hoge geboorte, hij moge onder een rieten dak wonen en in een pij gekleed zijn, blijft niettemin van hoge geboorte. Zo is het ook met de mens: het is niet zijn vleselijk omhulsel, dat hem boven de dieren verheft en er een afzonderlijk wezen van maakt, maar wel zijn geestelijk wezen, zijn Geest.

Over: Ego

Men wijst ons op de gevaren, die de mens loopt, indien hij geen weerstand biedt aan die inwendige stem, die hem aanhoudend toeroept: "Gij kunt meer worden dan gij zijt, gij kunt meer verkrijgen dan gij hebt, gij kunt groter worden, schatten vergaren, volg de stem der eerezucht, en alle uw wensen zullen vervuld worden." Zij wijst u het gevaar aan, maar ook het middel om het te ontgaan, door die slechte inblazingen toe te roepen: Ga weg van mij Satan! anders gezegd: Weg van mij, verzoeking!

Over: Scepticisme

Het is opmerkelijk dat het ongeloof voor het onderzoek van alle psychische verschijnselen, die aan alle kanten plaats vinden terugdeinst; waarschijnlijk uit vrees er de ziel uit te zien opdagen om hen te logenstraffen.

En in het ogenblik waarop zij zich in de stoffelijke kring, die haar omsluit te eng, te beperkt gevoelt, in het ogenblik waarin het intellectuele leven overvloeit, waarin het bewustzijn van het geestelijke leven ontluikt zouden mensen, die zichzelf de naam van wijsgeren geven zich met de hoop vleien, dat ledige, door de leer van het niet en van het materialisme te zullen kunnen aanvullen! Zonderlinge afdwaling! Diezelfde mensen welke beweren, dat zij de mensheid vooruit doen gaan, doen al het mogelijke om haar in die enge kring der stof, welke zij tracht te ontkomen, vast te kluisteren; ontnemen haar de hoop op het oneindige leven en roepen haar toe op het graf wijzende: Nec plus ultra!